

ALTUNA

Altuna, es dibuixant professional des del 1965.

Entre el 1973 i 1976 publica treballs a la Fleetway d'Anglaterra i a la Thompson d'Escòcia. Realitza episodis policíacs unitaris per a la revista italiana Lanciostory, amb guions de Guillermo Saccomanno. La repercussió del seu treball es comença a notar el 1975 quan amb la col·laboració del guionista Carlos Trillo creen *El Loco Chávez*, una tira diària

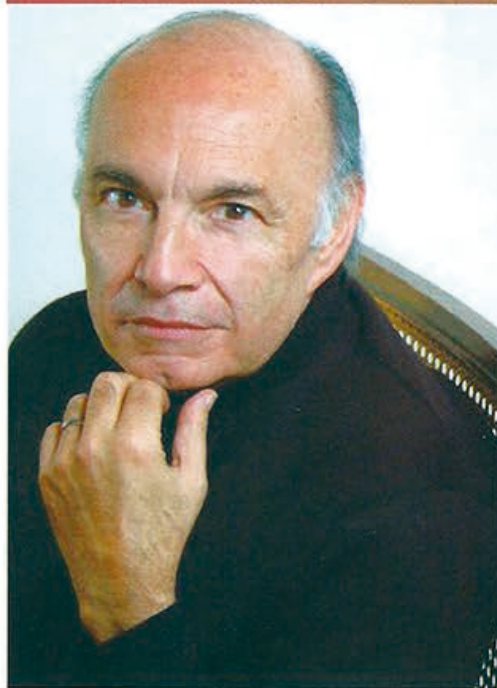
publicada al diari Clarín de Buenos Aires que perdura fins al 1987, retratant a través del personatge la situació argentina d'aquells anys de dictadura amb les limitacions de llibertat que sofria. Per a aquests treballs, rep el premi *Asociación de Dibujantes de Argentina* el 1978, i el premi a la millor tira diària argentina en la *Cuarta Bienal del Humor i la Historieta de Córdoba* el 1979. El personatge del *Loco Chávez* va ser portat a la televisió durant cinc capítols d'una hora, fins que va ser censurat i prohibit per la dictadura.

Més tard, a les revistes de les Ediciones de la Urraca Superhumor, Péndulo i Humor, continua amb Trillo i crea *Charlie Moon*, històries d'un noi nord-americà dels anys 30; *Merdichesky*, un inusual detectiu de Nova York amant de la poesia i de l'art i, sobretot, *Las Puertitas del Sr. López*, l'obra que assolí un notable èxit. Es tracta d'una sèrie de relats breus sobre el senyor López, un empleat anònim covard i pusil·lànim. L'any 1978 fou portada al cinema i rebé el premi a la millor pel·lícula en el Festival d'Humor de Vevey, a Suïssa.

Quan l'any 1982 arriba a Espanya i continua les seves col·laboracions amb Trillo fins al 1987, data en què surt la darrera tira diària d'*El Loco Chávez*. D'aquest darrer treball en equip prové *El Último Recreo*, ambientada en una era postnuclear on només sobreviuen els nois preadolescents, i *Tragaperras*, una sèrie de relats breus de ciència-ficció que d'algun manera representa la continuació de *Las Puertitas del Sr. López*.

Després, el desig de realitzar una obra més personal i d'autoria pròpia el porta a crear *Ficcionario* i *Chances*, que descriuen un futur proper força angosiós, premonitori i lamentablement real a l'hora actual. En aquesta època, l'any 1986, rep el premi *Yellow Kid* a Lucca, el més presti-

Horacio Altuna

giós que s'atorga en historieta. També és finalista el 1987 del premi al millor àlbum estranger del festival d'Angulema, amb *El Último Recreo*. Col·labora a la pel·lícula *Gringo Viejo*. Més tard vindria *Imaginario*, que relaciona el món alienant de la televisió amb una societat futura en aquell moment força propera i a hores d'ara malauradament vigent. Posteriorment, crea per a Co&Co *Hot L.A.* Als anys noranta comença una llarga sèrie d'histories eròtiques per a Playboy que es publicaren en diversos països. Crea alhora un thriller eròtic, *Gato*, que publica també Playboy.

L'any 1994 torna a Clarín amb el seu *Nene Montanaro*, una tira molt crítica sobre la dècada corrupta del govern de Menem. Actualment publica una tira d'humor al Periódico de Catalunya, titulada *Família Tipo*.

El 2004 rep el Gran Premi del Saló del Còmic de Barcelona i, el 2005, un segon *Yellow Kid*, per "tota una vida dedicada al còmic", just quan es compleixen 40 anys de la seva professió.

